

Okno

Napsal uživatel Zuzana Synáková - Skiska Witko
Pátek, 25 Červenec 2008 04:00

„Ke druhému nástupišti na kolej 2a přijede osobní vlak z Brna hlavního nádraží do Brna - Králova Pole...“ hlas z amplionu mele nesrozumitelně dál a já si sbírám svoje zavazadla. Batoh, kytaru, psa... kde mám psa? „Elis! Kde se flákáš?! Koukej se vobjevit!“ hulákám jako na lesy. Zpoza sloupu vykoukne chlupatá hlavička a hodí po mně zvědavý pohled. Nekompromisně ji lapnu do náruče, ještě naposled si zkontroluju bagáž a už nasedám do osobáku, kterež mezitím přisupěl na perón. V naprosto prázdným vagónu (je pátek odpoledne) si sedám na sedadlo u okna a zírám ven na ubíhající svět. Teda, snažím se zírat, jenže sklo je špatný a krajina venku vypadá jako v obludáriu na Petříně.

„Ty seš ale divný okno,“ říkám. Provinile se zamlží. Jéje, ono je citlivý, na to musím jinak.

„Víš co? Povím ti pohádku o jednom okně, jo?“ Celý se rozzáří a nedočkavě nastaví držadlo, aby mu neuniklo ani slovo. Elis se žárlivě domáhá pozornosti, takže ji беру na klín. Jednou rukou drbu štěně, druhou hladím okno. Právě jsme projeli Kuřim a do našeho vagónu nastoupilo pár lidí. Asi se budou hodně divit, až zjistí, že vyprávím pohádku psovi a kusu špatného skla.

„Bylo nebylo jedno okno v jedný policejní úřadovně jednoho velkého města. A v téhle úřadovně seděla strašně nervózní seržantka. Pořád za ní chodili policajti a vodili jí k výslechu trampa, který chytli někde v lese na vandru. Tahle paní seržantka byla sice hrozně nervózní, ale jinak měla celkem ráda ty podivný zarostlý lidi v zeleným, ze kterejch se vobčas vyklubali právníci, doktoři a tak dále. Byla to vlastně docela milá ženská. Akorát nesnášela čerstvej vzduch. Průvan jí mohl klidně přivést na pokraj šílenství. Takže za touhle zajímavou seržantkou chodili trampové a ona je vyslychala. A naše milé okno všechny ty rozhovory moc zajímaly. Vždycky bylo zvědavý, jestli tramp bude puštěnej jenom s napomenutím, anebo jestli z toho bude něco víc. Když paní policajtko vypadala nerozhodně, okno krčilo parapetem a mhouřilo žaluzie. Když měla dobrou náladu, okno žaluzie zvedlo, lesklo se a házelo prasátkový úsměvy. Ale několikrát se stalo, že ubohej tramp nezapůsobil dobře, a v tuto chvíli se soudružka seržantka rozčílila, chodila po úřadovně a vším třískala.

Elis, jestli mě okamžitě nepřestaneš kousat, dám tě na zem!

Jo, byla strašně našťvaná a vším mlátila. Okno bylo tak překvapený, že se údivem otevřelo dokořán. A to nemělo dělat. Jak jsem řekla, ta ženská nesnášela čerstvej vzduch. Přiskočila k oknu a s nadávkama ho zabouchla. Pak celá rozzuřená vyhodila vyděšenýho trampa ze dveří a šla si uvařit kafe. Naše okno si moc vyčítalo takovou neuváženost, ale kdykoli se paní seržantka rozčílila, udělalo to znova. Až jednoho dne paní vybuchla jako parní kotel.

A stejně vybuchnu i já, Elizabeto, když toho kousání okamžitě nenecháš! No dobře, hodná holka.

Ledově klidná přišla k rozpačitému oknu, ne zrovna jemně ho zavřela, pak přiskočila ke stolu a už letělo obrovský těžítka na ulici. Přitom křišela jako šílená, že když už tady musí bejt zima, tak ať teda pořádná. Druhej den přišel sklenář a rozbítý okno nahradil novým, který se vůbec

Okno

Napsal uživatel Zuzana Synáková - Skiska Witko
Pátek, 25 Červenec 2008 04:00

---

nezajímalo o chod úřadovny, a tak tam je nejspíš dodnes," zakončila jsem tradičně.
"Můžeš bejt rádo, že seš vlakový a ne kancelářský."

Podívala jsem se na něj, abych zjistila, jak zapůsobil můj vypravěčskej talent, kterej je schopnej uspat patnáct rozpustilejch dětiček.

"Ale ne, ty nesmíš brečet. Seš moc krásný a lepší, než ty ostatní okna. Určitě se zase někdy potkáme a já ti řeknu další pohádku, jenže teďka už bude Řikonín a já musím vystupovat."

Sbalila jsem psa, bágel a kytaru a vypadla z vlaku. Ten se rozjel. Za okýnkama, který jsou všechny stejný, se divně tvářili mý spolucestující a já viděla, jak se jedno nepovedený okno šťastně a spokojeně prasátkově usmívá.

2. místo próza do 23 let, Trapsavec 1997